

Posudek bakalářské práce

Název: *Pojetí volného času v sociokulturní skupině křesťanů a v sekularizované společnosti*

Autor: *Petra Hořejší*

Studentka v předložené bakalářské práci hledá odpověď na otázku, „zda jsou lidé věřící a nevěřící schopni vnímat jiný než profánní rozměr svého života jako posvátný nebo svatý“. Vzhledem k nesouladu cíle s názvem i s obsahem první kapitoly („Křesťané jako sociokulturní skupina v české společnosti“) usuzují, že autorka se chtěla původně zabývat širší tematikou, ale po zvážení možností realizace výzkumu se zaměřila na řešení výše uvedené výzkumné otázky.

Z hlediska k vztahu k výzkumné otázce posuzují také strukturu práce. První kapitola je – přes trochu široký záběr – užitečným úvodem k celé práci. Druhá kapitola (s definicí posvátného a profánního času) je nepřiměřeně krátká a opírá se pouze o jednoho autora (Eliade). Vzhledem k tomu, že výzkumná část práce je zaměřena nejen na „posvátné časy“, nýbrž na „posvátno“ vůbec, měly být zohledněny i další pohledy na fenomén posvátna. Třetí kapitola kromě vysvětlení „posvátných časů“ v životě křesťana, obsahuje také podkapitolu o svátostech (3.4), která – v prezentované formě – překračuje tematický rámec práce. V 5. kapitole autorka píše o významu svátků (podle Muchové) a o významu náboženství (podle Durkheima). Nicméně otázky kvalitativního výzkumu (kap. 6) navazují na teoretickou část práce pouze nepřímo. Naproti tomu samotná výzkumná část práce má velmi dobrou strukturu i obsah.

Z hlediska vnější úpravy i z hlediska jazykového je předložená bakalářská práce na vysoké úrovni. Autorka také přesně používá normy týkající se citací i přepisu rozhovorů; snaží pracovat s prameny, ale ne všechny vybrané prameny jsou pro vědeckou práci relevantní. Informace o křesťanství, resp. o slavení svátků a liturgii v katolické církvi často působí zkratkovitě. Není chybou autorky, že nezná církevní kontext, když se v něm běžně nepohybuje. Za chybu považují spíše shromáždění mnoha různorodých informací bez ohledu na kvalitu a zaměření pramenů.

Z hlediska obsahu hodnotím předloženou práci diferencovaně. Na jedné straně musíme ocenit pečlivě realizované výzkumné šetření. Autorka dobře pochopila a použila kvalitativní metodiku. Je otázkou k diskusi, zda se u tak malého počtu respondentů (tři ženy) neměla zaměřit jen na případovou analýzu. Vzhledem k počtu a rozdílnosti respondentek nelze závěry zobecnit.

Pokud by se autorka intenzivněji zaměřila na analýzu životních postojů každé z těchto žen, zřejmě by objevila, že apriorní typologie, podle níž je rozdělila do jednotlivých kategorií, neodpovídá skutečnosti. Kategorie *věřící křesťanka – křesťanka, jejíž životní styl se blíží spíše ateistickému pojetí – ateistka* neodráží realitu života těchto žen. První respondentka (Adéla) není typickou věřící křesťankou. Je aktivní křesťankou, navíc konvertitkou; druhá respondentka (Marie) nevykazuje znaky, podle nichž by se dalo tvrdit, že se její životní styl „blíží spíše ateistickému pojetí“ (s. 43), a třetí respondentka (Jiřina) je ostatním věkově natolik vzdálená, že se u ní projevuje zcela jiná vazba na tradici i zcela jiná zkušenost s církví. Přesto je výzkumná část jednoznačně přínosem a můžeme ji považovat za nadprůměrnou. Naproti tomu teoretická část je díky množství povrchně pojatých témat spíše podprůměrná. Práci Petry Hořejší *doporučuji* k obhajobě. Za předpokladu dobré orientace v problematice při obhajobě navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

V Českých Budějovicích dne 9. května 2016

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
oponent